

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ECdo/8/2017
Identifikačné číslo spisu:	3212201352
Dátum vydania rozhodnutia:	30.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3212201352.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnom konaní oprávnenej RECLAIM, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, IČO: 46 076 760, zastúpenej Mgr. Martinom Babčanikom, advokátom so sídlom v Miloslavove, Alžbetin Dvor 1348, proti povinnej P. D., bývajúcej v C., o vymoženie 10 053,57 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5 Er 262/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 22. novembra 2016 sp. zn. 3 CoE 240/2016, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 22. novembra 2016, sp. zn. 3 CoE 240/2016 a uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 10. mája 2016, č. k. 5 Er 262/2012-40 a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 10. mája 2016 č. k. 5 Er 262/2012-40 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) s poukazom aj na § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 4 a 6 Exekučného poriadku. V odôvodnení uviedol, že oprávnená sa návrhom na začatie exekúcie zo dňa 8. marca 2012 doručeným exekútorskému úradu dňa 12. marca 2012 domáhala proti povinnej vykonania exekúcie pre vymoženie sumy 10 053,57 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V č. k. 3 Zm 252/2007-17 zo dňa 29. novembra 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20. apríla 2009. Vykonaním exekúcie bol súdom prvej inštancie dňa 27. marca 2012 poverený súdny exekútor JUDr. Peter Krušina. Z doplnenia návrhu oprávnenej doručeného na súd dňa 11. januára 2016 vyplynulo, že Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. októbra 2005 právny predchodca oprávnenej - Prvá stavebná sporiteľňa a.s. ako veriteľ poskytla povinnej ako dlžníkovi stavebný úver. Návratnosť stavebného úveru bola zabezpečená aj vlastnou blankozmenkou „bez protestu“ vystavenou povinnou dňa 12. októbra 2005 a súčasne bolo oprávnenej udelené zmenkové vyplňovacie právo na vyplnenie zmenkovej sumy a splatnosti blankozmenky v prípade nesplnenia záväzku podľa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Keďže povinná porušila

podmienky uvedenej zmluvy, veriteľ v zmysle Dohody vyplnil blankozmenku o dátum splatnosti - deň 30. októbra 2006 a o zmenkovú sumu 10 053,57 eur a riadne predložil povinnej zmenku na platenie. Okresný súd požiadal Okresný súd Bratislava V o zapožičanie spisu sp. zn. 3 Zm 252/2007, z ktorého vyplynulo, že vo veci samej rozhodol len na podklade tvrdení oprávnenej v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, a to výlučne na podklade originálu predloženej zmenky. Konštatoval, že zo spisu nevyplývalo, že by zmenkový súd pred vydaním exekučného titulu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie vyplynulo, že vlastný právny vzťah týkajúci sa právneho predchodcu oprávnenej a povinnej vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vyplynul zo skutočnosti, že Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere bola uzatvorená s právnym predchodcom oprávnenej v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinnými, ktorí nekonali v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uviedol, že na základe dokazovania bolo preukázané, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz a zmenkový súd sa nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok. Pri rozhodovaní nemal spotrebiteľskú zmluvu ani k dispozícii. Uviedol, že zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, plnenie z ktorej bolo zabezpečené predloženou zmenkou, je nepochybné, že nebolo v základnom konaní prihladené na prípadné nepriateľné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne na rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom. Súd prvej inštancie uzavrel, že oprávnená nepreukázala, že nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku (s poukazom na § 243f ods. 4 Exekučného poriadku), preto vychádzal z prezumpcie dôvodu na zastavenie exekúcie (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku) a exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku zastavil. V súvislosti s trovami konania uviedol, že o trovách exekúcie, ako aj o trovách právneho zastúpenia oprávnenej rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 22. novembra 2016 sp. zn. 3 CoE 240/2016 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Akcentoval, že okresný súd postupoval podľa zákonného ustanovenia § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, keďže oprávnená doplnila návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Z doplneného návrhu a z obsahu priloženého spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 Zm 252/2007 vyplynulo, že zmenkový platobný rozkaz bol vydaný príslušným súdom na základe oprávnenou predloženou zmenkou, ktorú vystavila povinná v prospech oprávnenej v súvislosti s poskytnutím peňažných prostriedkov. Na podklade označených a predložených skutočností a dôkazov vzniká exekučnému súdu povinnosť preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku; uvedenú povinnosť okresný súd splnil, keďže si vyžiadal spis Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 Zm 252/2007 a dospel k správneému záveru, že v súdnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul - zmenkový platobný rozkaz, sa uplatňoval nárok zo zmenky, vymáhaný nárok vznikol v súvislosti s o spotrebiteľskou zmluvou, ktorú konajúci súd nemal ani k dispozícii. Použil prezumpciu o dôvodoch na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) na pošte dňa 8. decembra 2016. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 150/2016 Z.z. účinného od 1. júla 2016, ďalej len „CSP“), keďže podľa jej názoru sa odvolací súd v napadnutom uznesení obmedzil len na konštatovanie, že sa stotožňuje so závermi a rozhodnutím súdu prvej inštancie. V prvej časti dovolania argumentovala neexistenciou dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku (v znení zákona č. 438/2015 Z.z.), pretože podľa nej nie je postačujúce, že súd v základnom konaní neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, ako to tvrdí odvolací súd, pretože je nevyhnutné identifikovať konkrétnu nepriateľnú zmluvnú podmienku. Namietaný nedostatok konania podľa § 420 ods. 1 písm. f/ CSP videla dovolateľka aj v absencii riadneho odôvodnenia napádaného rozhodnutia. Uviedla, že odvolací súd sa podľa jej názoru v prejednávanej veci ani jednou vetou nevysporiadal s konkrétnymi podstatnými tvrdeniami uvedenými v časti II, ktoré boli obsiahnuté v odvolaní oprávnenej a s ohľadom na túto

skutočnosť má za to, že napádanému rozhodnutiu chýba jedna z podstatných náležitostí, a to riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasti práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu. Upozornila, že odvolací súd sa nevysporiadal so žiadnym z vecných argumentov oprávnenej. Ignorovaním svojej zákonnej povinnosti v zmysle § 387 ods. 3 CSP odvolací súd preto porušil procesné práva oprávnenej. Okrem uvedených skutočností oprávnená poukazovala na rozpor ustanovenia § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m/ a § 243f Exekučného poriadku v znení zákona č. 438/2015 Z.z. s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnená žiadala rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vrátiť vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Povinná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu treba zrušiť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne (a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c/ náležitosti dovolania) a subjektívne (osoba oprávnená podať dovolanie). (Ficová a kol., Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344). V CSP sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené subjekty oprávnené podať dovolanie.

11. Vychádzajúc z uvedeného (bod 10. tohto rozhodnutia) dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), ktoré dovolanie spĺňa náležitosti

stanovené zákonom (§ 428 CSP) a dovolateľka v ňom napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie ako vecne správne.

12. V danom prípade dovolateľka svoje dovolanie vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, preto najvyšší súd posudzoval prípustnosť jej dovolania z hľadiska ňou tvrdenej procesnej vady zmätočnosti (§ 420 písm. f/ CSP). V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak došlo k niektorej z vád uvedených pod písm. a/ až f/ CSP. Rozhodnutím o zastavení exekúcie dochádza k ukončeniu exekučného konania, na základe čoho najvyšší súd konštatuje, že dovolanie dovolateľky smeruje proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, čím je splnená základná podmienka prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP.

13. Vada zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, kde miera porušenia procesných práv niektorej zo strán sporu nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv spojených s ústavou garantovanou súdnou ochranou práva.

14. Z obsahu dovolania vyplýva, že oprávnená procesnú vadu zmätočnosti a zásah do jej práva na spravodlivý súdny proces videla v tom, že konajúce súdy exekúciu zastavili bez toho, aby pre zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku boli splnené zákonné podmienky, tiež namietala nedostatočné odôvodnenie napádaného rozhodnutia.

15. Pod nesprávnym procesným postupom súdu, ktorý znemožňuje oprávnenému ako účastníkovi exekučného konania realizáciu jemu patriacich procesných oprávnení v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je potrebné rozumieť aj prípad, kedy súd exekúciu zastavil, ak preň neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Nesprávnym rozhodnutím o zastavení exekúcie sa oprávnenému ako účastníkovi exekučného konania v konečnom dôsledku odopiera právo na výkon vykonateľného rozhodnutia, čo sa rovná odmietnutiu spravodlivosti (viď uznesenie najvyššieho súdu zo 16. marca 2016, sp. zn. 6 ECdo 39/2015, obdobne aj uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 ECdo 154/2013, 1 Cdo 115/2008, 2 Cdo 164/2008, 4 Cdo 142/2008 a 5 Cdo 275/2008).

16. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015 dôvodom na zastavenie exekúcie je, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Zároveň podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. decembra 2015, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred 23. decembrom 2015, a v ktorých sa od 23. decembra 2015 vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, bola oprávneným zakotvená povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 v lehote do 22. januára 2016 s tým, že ak si oprávnený uvedenú zákonnú povinnosť splní, je exekučný súd povinný preskúmať, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku (viď § 243f ods. 6).

17. Povinnosťou exekučného súdu je z oprávnenou predloženého doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie preskúmať, či:

- a) vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom existencia spotrebiteľského vzťahu musí vychádzať z právnej normy účinnej v čase vzniku tohto právneho vzťahu (Občiansky zákonník, prípadne zákon o spotrebiteľských úveroch) a
- b) či spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré súd v základnom konaní neprihliadal, alebo súd v základnom konaní neprihliadal na zákonné obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch, alebo plnenie priznané zo zmenky je v

rozpore s dobrými mravmi alebo so zákonom.

18. Uvedená preskúmovacia povinnosť exekučného súdu vyplýva aj zo spoločného stanoviska občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu a obchodnoprávného kolégia najvyššieho súdu z 20. októbra 2015 R 93/2015 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2015, ktoré je aplikovateľné nielen na základné konanie (konanie o veci samej), ale aj na exekučné konanie a podľa ktorého:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či nepripustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či nepripustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovanom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excès dosahuje.

19. Na základe uvedeného dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku je daný, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil, ale ide o nárok vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy a súd v základnom konaní neprihliadol na konkrétne existujúce neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa, prípadne v spotrebiteľskej veci súd neprihliadol na existujúce zákonné obmedzenie alebo existujúcu nepripustnosť použitia zmenky. Dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je naplnený aj vtedy, ak plnenie priznané zo zmenky je v rozpore s dobrými mravmi alebo so zákonom, a to bez ohľadu na charakter vystaviteľa zmenky (viď bod III. stanoviska R 93/2015). Pod plnením v rozpore s dobrými mravmi alebo v rozpore so zákonom v zmysle právnej úpravy a v zmysle stanoviska R 93/2015 je potrebné rozumieť predovšetkým prípad, kedy zo zisteného skutkového stavu je zjavné, že zo strany zmenkového veriteľa ide o zneužitie práva, pričom súd môže vlastnou aktivitou prieskumom ex offo podľa okolností prípadu posúdiť nárok (najmä však nárok na „zmluvný úrok“ - viď odôvodnenie bodu III. stanoviska R 93/2015) ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi. V takom prípade je povinnosťou súdu vyhodnotiť, v akej miere je uplatnený nárok zo zmenky primeraný a nad tento rámec vymożenie nároku nepripustiť.

20. Exekučný súd zastaví exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak má jednotlivé dôvody pre zastavenie predpokladané právnu normou preukázané. Tieto skutočnosti však musí exekučný súd skúmať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení na základe oprávnenou predložených dokladov podľa ustanovenia § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku (viď aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Oboer 5/2017, 3 Oboer 10/2017).

21. V danej veci si oprávnená predložením zákonom vyžadovaných dokladov splnila dôkazné bremeno a úlohou exekučného súdu bolo na základe doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie posúdiť splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre ďalšie vedenie exekúcie a následne rozhodnúť o zastavení exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku), prípadne rozhodnúť o pokračovaní exekúcie (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku).

22. V dovolaní napadnutom uznesení odvolací súd skonštatoval, že nakoľko súd v základnom konaní vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, je nepochybné, že v základnom konaní nebolo prihliadnuté na

prípadné neprijateľné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom, pričom podľa jeho názoru z dôkazov predložených oprávnenou nevyplyva, že by sa zmenkový súd zaoberal spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu, a že by prihliadal na okolnosti uvedené v ustanovení § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, pričom na základe oprávnenou predložených listinných dôkazov neskúmal, či súd v základnom konaní neprihliadol na konkrétne uvedené neprijateľné zmluvné podmienky, prípadné existujúce obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo na prípadný rozpor s dobrými mravmi, nesprávne tak rozhodol o splnení podmienok pre zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku.

23. Najvyšší súd preto konštatuje, že oprávnená dôvodne namietala existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP v podobe zastavenia exekúcie bez toho, aby boli pre rozhodnutie o zastavení exekúcie splnené zákonné podmienky, v dôsledku čoho je dovolanie oprávnenej nielen procesne prípustné, ale aj dôvodné.

24. Vzhľadom na dôvodnosť dovolania dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP). Pretože dôvody, pre ktoré bolo zrušené uznesenie odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozhodnutie exekučného súdu a nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením uznesenia odvolacieho súdu, najvyšší súd zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

25. V ďalšom konaní bude úlohou exekučného súdu v naznačenom smere posúdiť, či v rozhodovanej veci je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie a odvolací súd sú v ďalšom konaní viazané právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 CSP).

26. V konečnom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.